

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **W. Z.**

skazanego z art. 286 § 1 w zw. z art. 64 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2025 r. w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 28 listopada 2024 r., sygn. IV Ka 1596/24, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie z dnia 4 czerwca 2024 r., sygn. II K 351/23/N

na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Tomasz Artymiuk Marek Pietruszyński Barbara Skoczowska

[PŁ]

UZASADNIENIE

Przeciwko W.Z. toczyły się dwa postępowania przygotowawcze. Jedno prowadzone w formie dochodzenia nadzorowane było przez Prokuraturę Rejonową Kraków – Nowa Huta w Krakowie i dotyczyło czterech czynów wyczerpujących dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., dwóch czynów z art. 286 § 1 k.k. i czynu z art. 284 § 2 k.k. i zostało zakończone w formie dochodzenia, po czym – w tej sprawie - został skierowany do Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie akt oskarżenia. Sprawa została zarejestrowana w tym sądzie pod sygnaturą II K 351/23/N. Drugie postępowanie o dwa czyny wyczerpujące dyspozycję art. 281 k.k. i art. 286 § 1 k.k. toczyło się w formie śledztwa, które zostało wszczęte postanowieniem prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków – Nowa Huta w Krakowie w dniu 7 marca 2023 r., sygn. [...] i śledztwo zostało zamknięte postanowieniem prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków – Nowa Huta w Krakowie z 9 września 2023 r. o tej samej sygnaturze. Akt oskarżenia w tej sprawie skierowany został do Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą II K 885/23/N.

Tenże Sąd postanowieniem z dnia 30 listopada 2023 r., sygn. II K 885/23/N połączył obie sprawy do wspólnego postępowania pod sygnaturą II K 351/23/N.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie z dnia 4 czerwca 2024 r., sygn. II K 351/23/N z W.Z. został uznany za winnego popełnienia wszystkich czynów kwalifikowanych z art. 286 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz art. 281 k.k. i wymierzono mu za te czyny karę łączną w rozmiarze 3 lat pozbawienia wolności. Odnośnie do czynu kwalifikowanego z art. 284 § 2 k.k. przyjęto, że stanowi on wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. i wymierzono mu za to karę grzywny w wysokości 500 zł.

Wyrok był skarżony apelacją obrońcy skazanego. Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 28 listopada 2024 r., sygn. IV Ka 1596/24, zmienił zaskarżony wyrok przez uchylenie rozstrzygnięcia w przedmiocie wykroczenia i umorzenie w tym zakresie postępowania z uwagi na przedawnienie orzekania, obniżając karę łączną do 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, utrzymując w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok w mocy.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego, stawiając zarzut naruszenia przez sąd odwoławczy wymogu rzetelnego przeprowadzenia postępowania kontrolnego przez brak wnikliwego rozważenia zarzutów apelacji i błędne wskazanie, że powoływanie się przez skarżącego na zeznania świadków dotyczące współpracy ze skazanym stanowią wyłącznie polemikę z prawidłowymi ustaleniami sądu pierwszej instancji, podczas gdy z dowodów wynika, iż nie działał on z zamiarem bezpośrednim oszukania pokrzywdzonych, co wykluczało skazanie z art. 286 § 1 k.k. Uchybienia procedury doprowadziły również do niezasadnego skazania za kradzież rozbójniczą, gdyż podczas rzekomej kradzieży telefonów nie użył przemocy wobec pokrzywdzonej. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Analiza akt sprawy w związku z wniesioną kasacją pozwoliła Sądowi Najwyższemu na stwierdzenie, że w postępowaniu przed sądem odwoławczym zaistniało uchybienie mające postać bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci nienależytej obsady składu sądu odwoławczego (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.). Apelację od wyroku sądu pierwszej instancji rozpoznał i wydał wyrok w tej sprawie sąd w składzie jednoosobowym. Tymczasem w sprawie W.Z. prowadzone były dwa postępowanie przygotowawcze jedno w formie dochodzenia i w tej formie zostało zakończone, a drugie w formie śledztwa - z uwagi na zarzut z art. 281 k.k. - i w takiej formie zostało zakończone. Połączenie tych dwóch spraw do wspólnego prowadzenia, wykluczało zatem możliwość skorzystania przez sąd odwoławczy z przepisu art. 449 § 2 k.p.k., który ma wyłącznie zastosowanie jeżeli postępowanie przygotowawcze zakończyło się w formie dochodzenia. W tej sytuacji skład sąd powinien być ukształtowany w zgodzie z treścią art. 29 § 1 k.p.k., a więc w tym składzie powinno orzekać trzech sędziów. Osądzenie tej sprawy w składzie jednoosobowym stanowi, jak to już wskazano bezwzględną przyczynę odwoławczą, którą uwzględnia się niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia. W tej sytuacji, ze względów

celowościowych, należało uchylić orzeczenie sądu odwoławczego w całości - mając na uwadze możliwość orzeczenia po ponownym rozpoznaniu sprawy kary łącznej, bez potrzeby wszczynania postępowania w przedmiocie wyroku łącznego i sprawę przekazać temu sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym, już we właściwym składzie. Wobec zaistnienia uchybienia podlegającego uwzględnieniu z urzędu, rozpoznanie zarzutów kasacji było bezprzedmiotowe.

Z tych względów orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

Tomasz Artymiuk Marek Pietruszyński Barbara Skoczowska

[WB]

[a.ł]